

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,,

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Extranger.. ..	1'50 id. id.
Un número, 10 céntims	

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte, 22 de Dezembre de 1894.

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 38.

SECCIÓ GENERAL

Los mercaders de la política, y 'l pays

«Establecer el divorcio entre el Estado oficial y el no oficial es provocar la lucha y dar margen á las revoluciones, porque toda acción ejercida desde el poder por sus hombres de Estado sin tener en cuenta el Derecho sentido por la Nación es despotismo, es practicar una teoría extrema que provoca en la masa social otra teoría extrema también.» Adolfo Posada.—Principios de Derecho Político, IV del Cap. IV.

En mitg del desgavell governamental, quan una veu oserosa, la veu de la moralitat retruny inflexible contra la prostitució de las costúms políticas, lo galliner s' esparera.

La veu de un home, de un sol home, tan poch simpáich per las sevas ideas com autorisat per la seva honrada conseqüencia política, alçá lo coure días enrera en lo Parlament de diputats espanyols, tractant sensé excepció á la vent dels partits constitucionals, de mercaders de la política. La frase feu efecte y avuy per avuy, ha corregut ab anta fortuna per tota Espanya, que entré nosaltres al nenys, ni sisquera ha sigut discutida.

¿Y qué val l' escándol dels diputats y l' acatament cient y convensat del poble? ¿Cóm se lligan y armonisan as protestas de la majoría y minoría governamentals ab os espetechs de mans del públich de las tribunas?

¿Es que 'l públich de las tribunas es republicá?

Per ningú, segurament, ni pels matexos diputats protestants existeix aquí cap problema. La necessitat que tenen aquestos de seguir menjant el gall en les cassolas del pressupost, la mateixa hipocresía de la virtut que si no per res més, per decoro personal, han de sostenir devant la increpació eloqüentíssima, molt més eloqüent encare per lo que significa que per lo que diu, del diputat republicá, els obliga á cridar acahoradament.

No volém dir que no hi hagi gent honrada, no, dintre 'l Parlament, nosaltres no insultém á ningú: nosaltres no dihém més, ni fém altre cosa, que pateniisar com devegades se fa mal honradament, com no convé al pays la honradesa actual é indiscutible dels partits constitucionals. En Salmerón pot dubtarho, els catalanistas no, ningú 'ns servaría las espalllas.

No hi ha dret á la Revolució: la filosofia política y la filosofia de la historia ho proclaman al plegat. No, las revolucions se lligitan per la necessitat, pel deber inconscient, el deber que naix avans que 'l dret en bona filosofia. Però las revolucions se provocan; y á nosaltres, gent amantíssima de la pau, ja 'ns escruceix la senzilla provocació.

¿Es que estém en un período constituyent? ¿Es que 'l conglomerat de que parlava en Salmeron, no es una fruyta podrida, sino una fruyta verda, que anirá assahonant caldejada al foch de la vida? ¿O es que assistím potser á la génesis de un progrés ignorat y dins d' ell no han donat totes las voltas que necessitan per fecundar los gèrmens poderosos de desenrotllo de la cultura nacional? Será axó, será que la sardana encare volta, que no s' es acabada la evolució indispensable, l' estira y arronsa de sociólechs y positivistas.

Peró ni la fruyta verda ha de madurar per força, ni serveix la podrida mes que per enterrarla, ni hem d' empenyer ni permetrer que abortin los grans treballs dels nostres redemptors.

¡Enrera! enrera vosaltres, arbres sense sava que arrelláu en un terror miserable ó sortiu esquifits de las esclexas de las rocas; enrera elements insans los que heu nascut á l' ombra de un plançó enmatzinat, ó us nodriu de las despullas abominables dels cadávres. Tots sou bons per cremar al foch, de vosaltres no n' ha de quedar rastre.

Ja no hi ha fe en vosaltres, ni lluxen ni enlluernan las vostras doctrinas enganyadoras. Menjéu al tétrich só de

nostres protestas y acoblats ab vostres remordiments, las últimas engrunas del festí.

La Historia que ha de judicarvos no te ja prous fulls hont escriurer tantas malvestats y sols un ne serva pera estamparhi la maledicció que vol trasmetrer, com sagrada experiencia, á las etats futuras. Llegat que ellas recullirán per voluntat de la Providencia; únich dó moral y positiu de suprema eficacia pera intentar una regeneració que salvi la migrada herencia dels actuals mercaders de la política; un llegat que podría anomenarse dels desenganys.

Inquiríu sinó, l' estat en que 's troba la opinió del pays, aquella opinió declarada soberana pels politicayres de la democracia en la esfera del dret. Ells la anomenaren governadora, es veritat, y convertit el principi dogmáich en tunció política, li donaren com á medi de exercitarse lo sufragi directe, lo sufragi indirecte y el Jurat.

Realisada d' aquesta manera la soberanía del poble aquést no podría quexarse. La cosa es clara: tenia en las sevas mans tots los poders del Estat. Els sufragis directe é indirecte li asseguravan els Parlaments y els Ministeris; el Jurat li conferia la Administració de la Justicia. ¿Qué més podría demanar?

¿Més el poble, cosa estranya! no s' ha sentit may sobeirá y está bescantant als matexos flamants demócratas que li otorgaren la investidura.— *Es que li vé gran* exclamaren ells filosóficament, atribuhint, en lo mot vulgar, per la exageració del seu idealisme, las queexas y las protestas á falta de cultura, á carencia de educació política.

Anéu confiant que 'l poble s' eduquí, seguiu esperansats de que la seva soberanía ha de salvarlo, mentres ell ha entés com alevosament convertiu en instrument de explotación las facultats que digueru conferirli. Declarat inhábil continuéu á títol de tutela ó de immoralitat exercitant els seus drets en benefici vostre.

Lo seu sentit práctich y 'l vostre descarat mangoneix li ensenyaren que si en la esfera del dret ell es l' amo, en la realitat dels fets no passará may de mosso dintre la organisació que pera ell mateix heu creada. Tot ho ha comprés, el falsejament del sufragi, ja ho considera cosa vella y fins n' ha medit las terribles conseqüencias; el Jurat lo troba onerós y contraproduent, suportantlo com una càrrega.

Si 'ls pobles tinguessen la fortuna de morirse quan volguessen, temps ha que 'n fora de mort el poble espanyol, més no la tenen, com deya 'l nostre Balmes, y per lo mateix que no la tenen.... aguantan, fins allá hont sas forças arriban, las desgracias que 'ls aclaparan.

No hi ha dret á la Revolució, ja ho hem dit. Més, viviu advertits vosaltres los mercaders.... Catalunya, la part més lorta y resistent de la Espanya que us sosté ab greu pesar, ja no la avuy per avuy altre cosa que defensarse, que disputar lo dret de viure, necessitat que la obliga á trucar tot sovint á vostres portas.... Demá per demá, que li manqués aquest dret, que vegés desconeguda la seva personalitat material com ha vista la moral, allavors, recordant la frase d' En Balmes.... calculéu lo que faría.

Nosaltres, los catalanistas, no fém més que advertirvosho. Som gent amantíssima de la pau.

P. FATJÓ.

Barcelona, 12 de Dezembre.

Una estisorada al dret civil de Catalunya

Ab greu sentiment hem vist que 'l Tribunal Suprém de Justicia ab sentència dictada 'l de 12 de juny últim en mérits d' un recurs de casació ha declarat que tot lo referent á tutelas del Códich Civil espanyol, inclosa la nova institució del Consell de familia, es aplicable á Catalunya, derogantse 'ns axí una part important del nostre dret especial, y ab no méns sentiment hem vist també que 'l nostre il·lustrat company En Frederich Puig-Samper en un article publicat en *La Vanguardia* y copiat després en *La Notaria*, malgrat son distingit talent y son amor á Catalunya, opina que no hi ha remey pera aquest mal. Cert es

que la descisió del Tribunal Suprém nos posa en mal terreno, perque naturalment los Tribunals de Catalunya á n' ella s' acomodaran y aniran establint Consells de familia en las families catalanes després de mort son cap; pero no obstant y axó creyém que 's pot trobar un remey pera evitarho si les Corporacions catalanes y 'ls Diputats y Senadors d' aquesta terra hi ajudan. Més avans d' esposarlo aném á examinar quins son los fonaments de la Sentència del Tribunal Suprém, pera veure si son justos y procedents, puig si ho fossen nos abstindríem d' agafar la ploma pera oposarnos á la justicia.

Los fonaments de la Sentència del Tribunal Suprém son, que la ley d' enjuhiciament civil regia á Catalunya avans de la publicació del Códich civil, igualment que en totes les altres provincies forals y era per lo mateix l·legislació comú de Espanya; per consegüent, en tot lo que 'l títol de tuteles y 'l del Consell de familia del Códich Civil derogan la ley d' enjuhiciament civil, deu estarse pel que diu lo Códich y han d' observarse á Catalunya totes les disposicions d' aquest que derogan les de la ley d' enjuhiciament referents á tuteles en virtut de la derogació continguda en l' article 1976 de dit Códich. En aquest rahonament hi ha un error grave, perque se suposa que totes les disposicions contingudes en los títols de tuteles y del Consell de familia del Códich Civil son derogatories de la ley d' enjuhiciament, sense fer atenció á que hi ha en dits títols dos menes de disposicions de carácter diferent, les unes que 's referexen á procediments judiciales y aquestes efectivament derogan la ley d' enjuhiciament civil que avans regia á totes les provincies, y les altres que determinan las facultats dels pares pera 'l nòbrament de guardadors de sos fills y la constitució de la familia després de la mort del pare, y aquestes res tenen de veure ab la ley d' enjuhiciament civil, donchs derogan sols directament y esclusiva lo dret civil que regia á Castilla avans de la promulgació del Códich, lo qui no regia en las provincies forals. Respecte de les primeres ó sia les que 's referexen á procediments judiciales, los Judges á Catalunya sempre qu' hagen de proceder judicialment— notis be lo que dihém *sempre qu' hagin de proceder judicialment*— han de seguir las disposicions del Códich; empero, per lo que 's refereix á les que derogan lo dret civil de Castilla, que no regia en las provincies forals, han de seguir aquestes conservant son dret propi y no s' han de regir pel Códich civil, perque no regit en las provincies forals lo dret derogat no s' ha de seguir lo derogant. Per axó l' article 1976 del Códich Civil al derogar las l·legislacions anteriors diu ab molt d' acert que deroga lo denominat dret civil comú, no diu l' especial de las provincies forals, sinó 'l comú, es á dir lo qui regia en la totalitat d' Espanya; per manera que 'l de les provincies forals que anteriorment no estava uniformat ab lo de Castilla, com no ho estava 'l dret civil catalá, no queda derogat pel Códich civil perque no era comú á tota la Nació, sinó al contrari queda confirmat per son article 12 y fins pel meritat article 1976, que acaba ab aquestes paraules: «Aquesta disposició no es aplicable á les lleys que en aquest Códich se declaran subsistents.» Es clar, donchs, que 'l dret Civil de Catalunya no está derogat, sinó confirmat pel Códich civil, y per consegüent totes las disposicions que en lo títol de tuteles y en lo del Consell de familia fan relació directa al dret civil no son aplicables á Catalunya, que conserva lo seu propi.

Posém per exemple l' article 201 del Códich. Diu axís: «La tutela s' exercirá per un sol tutor, sots la vigilancia del pro-tutor y del Consell de familia.» Aquest article cap relació té ab la ley d' enjuhiciament civil, perque no tracta de procediments judiciales: fá relació á la constitució de la familia després de la mort del pare y á las facultats d' aquest pera nòbrar tutor de sos fills, lo qui es purament de dret civil, per quina rahó segons lo qu' hem dit avans, deroga l' anterior dret civil de Castilla, pero no 'l de Catalunya y 'l de les demás provincies forals que no estava uniformat ab aquell quan la publicació del Códich. Cata-

lunya no deu tindre, donchs, Consell de familia, ni pro-
tutor, y 'ls pares no están privats del dret de nomenar
més d' un tutor, sino que poden nomenar un ó molts
com ho permet lo dret civil catalá y 'l romá que li fa de
supletori.

Are cal considerar qu' una infinitat d' articles dels tí-
tols de fideles y del Consell de familia del Códich son con-
seqüències del dit article 201, que 's propiament lo fonam-
ent y la basa de tota aquesta materia. Donchs bé: hi ha
dos principis de dret que diuen: «Al qui se li concedeix
una cosa, se li entenen concedits tots los preliminars y to-
tes les conseqüències necessaries d' ella. Al qui li es ne-
gada una cosa, se li entenen negats tots los preliminars y
totes les conseqüències naturals d' ella.» Aquestos princi-
pis son engendrats per l' axioma del dret romá que diu:
*Cui jurisdictio data est ea quóque concessa videntur sine
quibus jurisdictio exerceri non potest.* Per consegüent, ne-
gada com hem vist, la existencia del Consell de familia en
lo dret civil de Catalunya, ratificat aquest dret pels arti-
cles 12 y 1976 del Códich civil y no essent per lo mateix
d' observar l' article 201 d' aquest Códich, cabuen tots los
articles que parlan del Consell de familia y que per lo mateix
son conseqüència del dit article 201. Y lo mateix po-
dém dir del protector.

Pero 's dirá: l' article 293 no es de dret civil, sino de
procediments judicia's y per lo mateix té d' observar-se
com á derogatori de la ley d' enjuiciament civil. Y no
s'altres respondrán. L' article 293 no solament deroga la
ley d' enjuiciament civil, sino que si hagués d' observar-
se deroga també 'l dret civil vigent á Catalunya, per
que mana de quina manera 'l Jutge té de constituhir lo
Consell de familia y de donar possessió á sos individus,
per lo que es una conseqüència del art. 201 qu' estableix
dit Consell, luego no hagué d' observar-se á Catalunya
lo 201 y no haventhi pel mateix lo Consell de familia,
tampoch deu observar-se lo 293 que 'n es una conseqüèn-
cia y serveix pera durlo á cumpliment; d' altre manera se
deroga ab axó 'l dret civil catalá que hem dit tenia d'
observar-se per estar ratificat pel mateix Códich. Negat l'
anterior cau tot sol lo consegüent.

De la sentència del Tribunal Suprem vé á deduhir-se
lo següent racioni paradògich. *No deu observar-se á Ca-
talya l' art. 201 d. l. Códich civil qu' estableix lo Consell
de familia,* perque axó es de dret civil y está ratificat lo
dels territoris regionals per l' art. 12 que disposa s' obser-
vin solzament lo tit. 4.º del llibre 1.º del Códich; *pero deu
cumplirse á Catalunya l' art. 293 que mana als Jutges que
constituhixin lo Consell de familia y dongan possessió als
seus membres pera que pogan cumplir son comés,* perque
axó es un procediment judicial y deroga la ley d' enjuici-
ament civil que regía á Catalunya avans de la publicació
del Códich civil. O, ab ménos paraules: á Catalunya no
hi ha d' haver Consell de familia perque axó es propi del
dret civil y té de conservar-se l' especial de Catalunya; pe-
ro 'ls Jutges han de constituhir lo Consell de familia, do-
nar possessió á sos membres y obligarlos á exercir ses
funcions, perque axó son procediments judicia's propis de
la ley d' enjuiciament, en quina ley estava uniformat ab
la legislació castellana lo territori catalá. Véigis si pot tro-
bars procedent aquest racioni, ni trobar eu ell l' l'ógica
no solzament cap juriconsult, sino ni una persona qualse-
vol, per inducta que sia, fent us de la dreta rahó. Es un
racioni contradicitori, en lo qui la segona conclusió des-
troheix la primera y la anula y dexa sense cap efecte, y
es lo cas que la primera es inqüestionable, resultant d'
axó que la quina es errada es la segona.

Discorrém, donchs, com á juriconsults y fins solz-
ament com á homes de rahó detruirera. Si en una ley de
procediment judicial se marcás al Jutge lo procediment
que té de seguir pera l' enterro d' un cadávre, quan no hi
hagués cadávre, no podria usarse aquell procediment, per-
que faltaria l' objecte pera esser enterrat. De la mateixa
manera, donchs, ahont no hi ha ni deu haberhi Consell de
familia per son especial dret civil, lo Jutge no pot consti-
tuhirlo ni donar possessió als membres que n' haurien de
formar part, perque falta l' entitat que ha d' esser objecte
de la possessió.

FÉLIX M.ª FALGUERA.
(De La Notaria.)
(S' acabarà.)

PRECEDENTS

No sabem encara totes les contestes qu' ha rebut l'
Ajuntament de Gerona al telegrama que publicarem en
lo número anterior enviat á tots los Diputats y Senadors
de la provincia á propòsit de sos drets sobre les muralles
de la ciutat; pero 'n conexém alguns, y ab aquestos n' hi
ha prou pera formar conceptes ja que, xich més xich
ménos, los qui vingan dirán lo mateix.
Tots ells, com tallats ab un patró, venen á dir que no
convé fer res, sino al contrari que lo que 's concedesca á
Barcelona será un precedent; dexant entendre que més
tard podrà demanarse ab éxit pera Gerona lo qu' ara se
demana pera Barcelona.
Y donchs, Sr. Quintana (y 'ns dirigim á n' ell perque
ignorém quina part havian prés en la qüestió los altres

Diputats de la provincia) perque se li va acudir l' idea
de fer extensives á Gerona les ventajges qu' es conce-
dissen á Barcelona? No fóu per creure la petició de Bar-
celona y fins la forsa que l' actitud d' aquesta ciutat po-
gués fer al Govern, ocasió á propòsit pera conseguir á
favor de Gerona, lo que Gerona sola may ha conseguit,
ni probablement conseguirá? A qu' obeeix aquest can-
bi de criteri? Créu, per ventura, que després tindrà Ge-
rona més dret ó més rahó que al present, ó está conven-
gut com nosaltres de que 'l dret y la rahó en aquest as-
sumpto es lo de ménos, y que lo demés es la energia, la
influencia, la forsa del que reclama? Si axís ho creu, pot
dir de bona fé que l' éxit qu' obtinga la ciutat de Barce-
lona, servirà de precedent per l' éxit que demá se puga
prometre la ciutat de Gerona? No; allí ahont no prevaice
la justícia y 'l dret, allí ahont no 's tenen en compte més
que les conveniències dels governants y los desitjos d'
evitarse mals de caps y dificultats; lo que 's fassi per
Barcelona, no 's farà per Gerona. Es aquesta una ciutat
massa insignificant, massa petita; pesa poch en la ba-
lansa dels interessos públichs y de partit pera que ueres-
que esser atesa. Altre cosa sería si Gerona fos una ciutat
important, quina conducta ó quin enfado pogués privar
als governants quan ménos algunes hores de son.

Pero desgraciadament no es axís. Gerona no es solza-
ment una ciutat insignificant y petita, sino que poch més
que res li queda ja d' aquell vigor, d' aquella virilitat
qu' ha omplert los fulls gloriosos de la historia patria. Ge-
rona avuy no es més qu' un centre burocrátich, que viu
xuculant directa ó indirectament la llet del pressupòsit.
Los diputats, si 'n té, no representan lo pays, represen-
tan mesquins interessos y concupiscències de banderia,
sens cap arrel fondo en lo pays, sens cap sacrifici fet pe-
ra 'l benestar d' aquest, sens cap afecció natural pera la
terra. Les corporacions populars, responen á n' aquesta
anèmia del conjunt, y no son quasi res més que unes me-
res dependències administratives, atentes pel general á
agradar al qui mana y escatí para molts pera pujar á si-
tials desitjats y proporcionar-se relacions ó influències
personalment ventajoses. Gerona tal com está avuy no
reclama, ni pot exigir; l' únich paper que li resta es lo
de demanar, lo de pidolar, pera que la despatxin ab bo-
nes paraules, sino l' etgegan á passeig ab un desprecia-
tiu «*pide más que un catalán.*»

Ah, si axís no fos, si Gerona tingués lo pit de la gent
de l' any vuyt, si sos diputats fossen catalans de bona so-
ca, si ses Corporacions populars vestissen la gramalla
dels Fivallers, no s' acontentaria com ha fet fins ara de-
manant de favor lo que de dret es seu; petita y tot, s' en-
cararia ab lo poder y li reclamaria ab energia y digni-
tat, com ho fan los pobles que tenen consciència de sos
drets y de la justícia de la seva causa. No d' altre mane-
ra varen enterrar les Vascongades lo projecte de ley
municipal d' En Venanci Gonzalez, no d' altre manera ha
enterrat Nabarra les exigències d' En Gamazo, no d' al-
tre manera ha enterrat Zaragoza les pretensions del fisch.
Aquestos son los precedents veritat, de tots los altres
ja sab bé Gerona que no se 'n pot refiar pera rés.

J. B. y S.

CRÓNICA

EXTRANGER

Continúan las operaciones en la guerra de la Xina y lo
Japó. Alore tunda han rebut los xinos á Fou Ouang-Tol-
neug, apoderantse los japonesos dels canons y molts fu-
sells y fent 30 presoners á més de algunes baixes. Sembla
que dos exercits japonesos que forman un total de 72 mil
homes se dirigeixen actualment sobre Tiw Tsiu, vila que
se troba á 72 kilòmetres de Thai-Tonug, prop la gran mu-
ralia. Per altre part los extrangers residents á Pekin no
están gens tranquils ab les mides de seguretat preses
per lo govern xino ab l' objecte de protegirlos y están
convencuts de que en cas de una gresca qualsevol la po-
licia xina fora impotent pera protegir sa vida y sos in-
teressos.—A França en dos coses se ha fixat la atenció
pública durant la setmana; una es la elecció de un nou
president per la cambra de diputats, havent tingut Mr.
Brisson 249 vots, 5 més dels que necessitava y Mr. Méline
ne reuní 213. Mr. Brisson es republicá radical en quin
partit ha militat sempre. L' altre cosa que mou extraordina-
riament la atenció es la causa incoada contra alguns
periodistes per intimidació per medi de la prempa. Mr.
Clement ha fet pesquises en varies redaccions de diaris
y en casos de particulars, que 's diu donarán molta llum.
Tant bon punt han comensat lo sumari, s' han presentat
tantes denúncies al jutge instructor que diu no s' hi entén
y te necessitat de clasificarles.—La detenció de Mr. Javi-
net darà molt de joch, perque perdut per perdut diu que
vol fer caure als altres.—En lo Teatre de la Gran Opera
de Paris se ha representat per milésima vegada la ópera
Faust d' en Gounod. Ha sigut un aconeixement teatral.

ESpanya

Ha quedat resolta la crisi havent sigut nomenat mi-
nistre d' Hisenda D. Joseph Canalejas; ab aquest motiu
tornan á discurssejar nostres diputats discutint la manera
com ha sigut resolta aquella. Los proteccionistas están
esperansats, puig creuen que lo Sr. Canalejas cumplirá
los compromisos contrets en sos repetits viatjes per Cata-
lunya, veurém si tot se convertirá ab aygua de borrajas.
A última hora y ab motiu de una entrevista entre lo se-
nyor Gamazo y Canalejas, se diu que lo primer ha mani-
festat que l' aranzel reformat per la comissió nomenada
será presentat á les Corts que podran aprobarho ó desa-
probarho íntegrament, pero no reformarho suposantse
que es també aquesta la intenció del Sr. Sagasta.

També los periódichs militars celebran la pujada del
Sr. Canalejas al ministeri, expressant la confiança de véu-
cebir al exercit y la marina. Ultimament á sigut cridat
lo nou ministre per alguns diputats catalans per conexas
la opinió sobre la qüestió aranzelaria. Lo ministre los hi
esser qüestió de partit (siempre lo mateix!), pero que in-
guessen en la comissió reformadora una bona representa-
ció que sia garantia dels seus interessos. En resum: que
ja veurém que 'n resultarà de tot.—Quedan suspesas les
sessions de Corts fins passat festes. Deu fassi que al rea-

nudar les sessions s' ocupin de alguna cosa de
lo pays, que fins ara, molta fressa y res més.

CATALUNYA

Poca cosa hi ha de nou en la present setmana
nua l' Alcalde de Barcelona treballant á Madrid
arreglo de la qüestió de aquella ciutat, cosa que
nada ab la reivindicació de les muralles que
tracta de fer Gerona.

NOTICIES

Oficials.

Ajuntament.—(Sessió del die 17 de Dezenabre)
sida per lo Sr. Alcalde y ab assistència de do-
dors, fou llegida y aprobada l' acta anterior.

Lo Sr. Alcalde doná compte del resultat de
feta al Sr. Governador referent al assumpto de
lles. Dient ademés que esperaba contestació als
mes dirigits als Diputats y Senadors de la provincia.
S' aprobaren alguns comptes y varies obres
presó.

Va nomenarse una comissió composta dels
arcalde pera que junt ab l' arquitecte municipal
los límits dels termes municipals d' aquesta ciutat
Santa Eugenia.

Se doná permís per obras á D. Joan Besa y á
tífol Grober pera establir una máquina de vapor
casa núm. 4. del Carrer del Progrés.

Donar les gracies al Sr. Governador per lo
ha fet de dos canalobres per lo Teatre Principal.
nyor Sábai s' oposá á que s' encenguin mentres
nién á las fogues alguns carrers com lo de Pe-
contestarli la Presidència que si va á Madrid una
sió per lo de les muralles, podrá gestionar la
del exp dient referent á la electricitat.

Se facultá als Srs. Roca, Garriga y Regás per
tionen y busquin un nou local pera guardar la
incendis del barri de Pedret.

Y lo Sr. Salvat demaná se donnés compte de la
sió que tenen presentada tres individus de la
de foment, contestant l' Alcalde qu' estudiará l' as-

La Direcció y Redacció de Lo Ge-
en nom propi, y com á porta-veu del
Catalanista de Gerona y sa Comarca, fe-
á sos apreciabls lectors, les festes de
dal, desitjántlosi tota classe de pro-
tats, y prega á Deu, perque d' aquí en
tinguen salut pera poguer contribuir
igual fermesa, á la propagació de les
catalanistes, úniques que poden restituir
nostra estimada Catalunya, l' esplend-
grandesa que la feren merexedora de
versal admiració.

—Traduhim de *El Baluarte*:

«La setmana passada estigueren á Banyoles la
pleats de l' Arrendataria de cédules personals per
lisar la cobranza de l' impost. Segons noticies s' ha
rrit de valent, per no haver pogut lluhir ses apti-
vant d' aquells vehins que han posat orelles de mar
á ses fines exortacions. Segons sembla se desdenyá
entregar al Ajuntament 'o cinquanta per cent que
respònd de recárrech municipal, pero no es estrany
tumats á no fer res, fácilmente se 's escaparia, estí
sense voler, aquest petit detall.—L' Ajuntament, pre-
dint d' aquesta consideració, ha reclamat contra
falta.»

—Ha prés possessió de son càrrech lo nou Dele-
Hisenda d' aquesta provincia Sr. Solano.

—Hem rebut últimament la novela *Lena* del re-
escriptor ampurdanés D. Carles Bosch de la Trinxera
la comedia de D. Joaquim Riera y Bertrán *Una or-
gats*, regaló una y altre de sos respectius autors. L'
doném les gracies, sens perjudici de parlarne més
en la secció corresponent de nostre *Setmanari*.

—Per la vacant de Diputat provincial del districte
Olot Puigcerdá, ha sigut elegit lo Sr. D. Joseph Bra-

—Hem rebut *Las Misiones Católicas*, notable re-
quincenal ilustrada que 's publica á Barcelona y
dies 1 y 15 de cada mes. Lo preu de suscripció es
pessetes 1' any per tot Espanya. Lo número 46 con-
variati y escullit sumari de materies y es molt im-
sant un article sobre *La Propaganda Fidei*, del qual
desprén l' injusticia ab que 'l Govern italiá s' ha ar-
rat dels bens d' aquella *Congregació*, quin carácter
nacional y quins serveys á l' humanitat no tenen
ració y de quin fet han protestat los católichs de
mon.

—Se troba esposat en lo Saló Parés de Barcelo-
diploma en pergami, nomenant fill benemérit de
ciutat, al Senador del Regne En Ferrán Puig.

Dit treball que es degut á nostre bon amic y compa-
de causa, lo conegut calígrafo En Francisco Flos y
cat, mereix molts elogis de la prempa de Barcelona.

—Les alumnes de la Escola pública de noyes del
rrer de la Forsa, han confeccionat una penereta per
primer nen ó nena de pares pobres que naxi en aque-
ciutat dintre l' espay de temps que comprén desde
nit del die 24 del actual, fins á la mateixa hora del
del mes entrant: la familia agraciada podrá passar á
cullirla á dita Escola, presentant un escrit de la llei-
ra y visat per lo Párroco de la parroquia á que corres-
gui.

Felicitem á les nenes, per sos tendros sentiments y
lissa idea.

—En atent B. L. M. se 'ns participa que al Presi-
de la Dipntació provincial D. Jaume Roure li han
concedits honors de jefe de Administració civil. Felicit-
al agraciati.

—A hores d' ara, preocupa més la rifa de Nadal
totes les qüestions, social, polítiques ó literaries que
guen influir en lo benestar y adelanto colectiu; y es
en aquesta época positivista, l' home procura més es-

benestar propi que no pas en lo bé general de la societat. Però, passades algunes hores i quantes esperances perdudes! quantes il·lusions per terra! Y, també quin canvi més radical en la família que per sort l'hi hagués tocat la grossa.

Més, lo verdader: lo positiu es que lo govern haurà tret la millor rifa de tot l'any, y que apesar d' axó no servirà per rebaxar ni un céntim de lo molt que paga lo pobre contribuent.

—Havém obtingut la consideració de ser invitats per la Junta Directiva del Centre Catalanista d' Olot, para assistir a la vetllada necrológica, que a la memoria del que fou son digne y malhaurat President D. Joaquim Vayreda y Vila, dedica aquell important Centre lo die 23 del corrent a les 5 de la tarde en lo saló de sessions del Ajuntament.

Agrahim de tot cor la invitació, y si nós es possible procurarem no ferhi falta.

—Antes d' ahir fou viatjada D.ª Rosa Xifra, mare de nostre consoci D. Narcís Perez y de nostres amichs don Joseph M.^a y D. Lluís y tia de nostre consoci D. Prudenci Xifra. Desitjém a la malalta una prompta millora.

—Dimecres passat se reuní la Junta municipal per aprobar lo pressupósit de gastos per la construcció de un nou matadero. Tenim entés que costará aquest un trenta mil duros y s' emparará prop lo portal de Figuerola.

—Está malalt de molta gravetat lo Rnd. D. Ignaci Servitja haventhi sigut administrats los Sants Sacraments. Li desitjém alivi en sa dolencia.

—Dia *El Eco de la Montanya* de Olot: No obstant les prohibicions de nostre estimat y venerable Prelat para que cap Párroco vengui sense 'l seu consentiment objectes destinats al cult; prohibició que deuen tenir per lletra morta lo més obligats a acatarla y cumplirla, tenim altre vegada lo sentiment d' haver de cridar la atenció de nostre autoritat eclesiástica sobre un altre abús que s' ha comés, havent venut un Sr. Párroco d' aquest partit a uns compradors d' antiguitats una imatge antiga y dos canals de ferro batut. Están disposats, si se 'ns demana per qui correspon, a donar los antecedents necessaris.

—Copiém de *La Renaixensa*:

«Fa alguns dies se reuní en la Comandancia de Marina la Junta provincial de pesca para emetre dictámen sobre una sollicitud que elevaren varis pescadors de La Escala, sollicitant la derogació de la R. O. que prohibeix la pesca ab art del *Bou* a ménos de sis millas de la costa.

Formaren la Junta l' Excm. Sr. Comandant de la provincia, D. Ismael Warleta; Sr. D. Guillém de Paredes, segon Comandant de Marina; D. Joaquim de Borja, vocal naturalista; D. Joan Baptista Soler, assessor; D. Joseph Páncelon, comissari; D. Albert Romani, pescador fomentador, y D. Joseph Vidal, representant de's pescadors de la provincia. Se doná lectura a la ponencia presentada pel vocal naturalista y la Junta per unanimitat, d' acort ab la ponencia, resolgué elevar a la superioritat las següents conclusions:

1.ª La Junta de pesca de la provincia creu que en vista de las rahons exposadas para la ponencia deuen quedar subsistents en aquesta provincia los acorts que 's prengueren en la sessió celebrada 'l dia 7 d' Abril del any corrent.

2.ª Deu modificarse la distancia a terra en lo tros comprés per la tercera zona que ocupa 'l devant del golf de Rosas, permetent a las parellas del *Bou* de aquellas costas que puguin arribar fins a una milla de distancia a la linea que uneix a Cap Norfeo ab las Medas, en vista dels perills que ofereix l' allunyar-se de terra.

Y 3.ª La Junta creu que sols en aquestas condicions pot viure la importantissima industria de la pesca del *Bou*, que tant grans rendiments produheix para 'l consúm públich.»

VARIETATS

Necessitat de la reorganización gremial

Conferencia dita en lo Círcol Mercantil de Santiago, la nit del 21 d' Octubre últim, per D. Alfred Brañas.

(Continuació.)

Lo feudalisme contribuí en primer terme a crear la vida urbana, y les tiranias y esclavismes feren naxer altre institució formidable, la dels *conçells* ó *comúns*, en quins se apoyaren més tart los Reys per abatre l' orgull y 'l poder de 'ls nobles. En efecte, lo feudal abandoná les viles y ciutats: al mitg de ses terres, generalment en un turó, aixecava son castell, ab torres rodones ó poligonals voltades de marlets, defensades per grossas muralles, fossos y contrafossos, ponts llevadissos y demés obres de defensa. En aquells temps, aquella vida aislada, de prevençió y de rezels era necessaria perquè los assalts eran freqüents y les incursions inesperadas. Al voltant del castell vivian los vilans, los colons que obehian cegament al senyor, los qui pagavan tributs y 'ls acompanyavan a la guerra seguint sos pendons. En reconoxement d' aquest poder satisfeyan impostos que a voltas eran mers signes de vassallatge; los uns debian en certes epoques del any portar al senyor del castell un xay blanc ab dos dents, los altres un bacallá tirat per bous, quins per últim, besar lo forrellat de la porta gran de la fortalesa en senyal d' obediencia. No mencionarem aquí lo dret de *pernada*, perquè tendriam de combatre una opinió errónea. Lo famós dret sols consistia en introduhir lo senyor una cuxa en lo llit de sos vassalls casats de nou. Aquest seria a lo més, y encare se diu que 's redimía pagant una quantitat.

Reconexém, no obstant, que 'l feudalisme ab tot y sos defectes cumplí una elevada missió en aquelles llunyanes etats, preparant lo moviment de la vida municipal, de la classe mitja que 's reconcentrava en les ciutats ahont sols habitavan los mercaders, los artesans, los *hidalgos*, los lletrats y los propietaris lliures. Abandonades

les viles y 'ls pobles per los senyors, sa administració restá en mans de la classe *mitja*, que allavors comensava a formarse ab los fills de la industria y del treball. Los artesans y mercaders foren los qui agrupantse y unintse para la defensa comú, establiren los *Conçells*, que tingueren son origen en les *guildas* y en les *parroquies* y son amparo en los Bisbes y Abats que 's constituhan en defensors de sos fidels.

Les *guildes* eran unes reunions primitives y originaries de la Escandinavia, ahont los bárbres congregats en fraternal ápat feyan voltar un corn plé de cerveça, beguent per sos deus, sos héroes y sos passats. La primera *guilda* data d' avans del segle IX y se fundá en la ciutat de Oulx per tots los habitants últimament surtits del estat de siervos. A n' aquestes *guildes* seguiren altres associacions semblants, a Génova, basa de sa poderosa municipalitat, a París, Rennes, Rouen, Nancy, Bruges, Gant y altres importants ciutats. Son nom era variat, pero en lo fons la mateixa institució: los *paratici* de Lombardia, las *arti magiori* de Florencia, de una de les qui surtiren los *Médecis*, les *hansses* ó *lligues* eran com los *guildes*, poderoses societats obreres, que serviren de basa a 'ls *Conçells*.

Perqué, s' ha de notar, senyors, que 'ls artesans y comercians, al agremiarse, sentaren les bases de la institució de 'ls *Conçells*, arrel y fonament de nostres llibertats y baluart inexpugnable dels drets polítichs y civils dels ciutadans. A París constituheix lo Municipi lo gremi més antich dels *marcantes* ó *marchants de l' eau*; ciutats tants importants com Arlés, Montpellier y altres, eran governadas per los cossos d' oficis; en la ciutat de Rouán dominava en lo *Conçell* lo gremi de *panyers*. Y es que en aquells temps, lo comerciant y l' industrial aisats res significavan: units per lo gremi significavan un element polítich, una forsa social que destruhint lo feudalisme y apoyantse més tart en lo poder dels Monarques, arribaren a crear l' Estat modern, que no es en últim resultat més que un conjunt d' organismes lliures, pero armónichs, regularisats per lleys comúns y un poder sobirà.

Pero los *gremis*, com associacions purament económicques, no aparexen fins al segle XII. Un gran Rey, Sant Lluís, encarregá a Esteve *Boileau* una classificació de tots los oficis, que inclogué en un *Registre* general, ahont se compregueren més de cent incorporacions solament en la ciutat de París. Desde aquesta época se reglamentaren y organisaren tots los *gremis*.

Para que vos féu carrech de lo qu' era aytal organizació, vos diré breument que 'l gremi estava compost de cinch elements essencials: 1.er los *aprenents*, qu' entravan en un obrador para apendre l' ofici y rebre les primeres lliçons; lo mestre s' encarregava de alimentarlo y vestirlo durant lo temps de l' aprenentatge, educantlo com un fill, unint a la cultura artística la instrucció relligiosa.

Lo segon element lo formavan los *oficials* ú *obrers*, los qui eran considerats com membres de la familia del mestre. No succehia allavors com avuy, que l' obrer es un estrany respecte del seu amo, una máquina de treball. En 'a época *gremial* lo salari responia a les necessitats del obrer y de sa familia y estava en relació ab ses aptituds, sa probitat y sa destresa técnicas. Avuy l' obrer se considera com una mercaderia. ¿Hi ha molta oferta de treball? Lo salari se regateja y se reduheix a un mínimum insuficient. ¿Hi ha molta demanda d' obrers? Lo salari puja. Ah, senyors, aytal modo d' apreciar l' activitat humana y les facultats del operari doná marge a qu' es fundés a París una *Llotja del Treball* para cotisar als obrers, exactament lo mateix que en les *Llotjes* mercantils los efectes públichs y comercials. A aytals extrems nos portan la falta del régimen corporatiu y l' individualisme económic, que aisla l' amo del obrer, com si fossin dos elements contraris.

Després dels *oficials*, lo tercer grau lo constituhan los *Mestres*. Para esser *Mestre* era precís haver sigut avans *aprenent* y luego *obrer*, esser católich, jurar les constitucions y luego presentar una *obre mestre*, qu' havia de justificar ses aptituds para l' ofici de qu' es tractés.

Los *Sindichs* y 'ls *Jurats* s' encarregavan de visitar los tallers, de constituhir lo tribunal para donar lo títol de *Mestre*, de traure del gremi als qui cometessen faltes graves, y de portar lo nom y representació jurídica de la Corporació.

L' últim element del gremi era la *Confraria*. Tots los *Cossos d' oficis* tenian una capella en la quina veneravan un Sant Patró. Lo fervor relligiós dels antichs obrers anava lligat ab l' amor a son ofici y ab sa influencia política.

La *Confraria* unia a tots los agremiats ab un vincle moral y ab lo llas d' una mateixa fé. Gracias a n' aquest esperit de pietat, s' enriquieren les capelles ab obres d' art, ab quadros soberchs, ab hermoses imatges, ab joyes riquissimes y ab teles y utensilis que foren la admiració dels més celebrats artistes. Les professons y 'ls actes públichs, tenian sempre una grandiosa solemnitat. Llargues rengleres de confreres, portant banderes ab la imatge del patró, esculptures magnífiques y creus y senyeres rublertes de pedreria, recorrian los estrechs y característichs carrers de les velles poblacions. Aquelles mateixes banderes havian vist rendirse en los camps de batalla com a Bauvines y a Courtray, als guerrers vestits de ferro y als pendons de la mitja lluna. Si hi hagués

temps, senyors, vos portaria aquí les relacions curiosíssimes d' aquelles esplendentes festes dels *gremis* d' artesans, orgull de les classes treballadores, eloqüent demostració de sa fé relligiosa y proba incontrovertible del benestar económic que fins los més pobres gosavan.

Arribaren los *gremis* a son major esplendor en lo segle XV. Un economista molt notable, Mr. Levasseur, no dubta de dir que la industria amenassada a Inglaterra y França per les lluytes que assolaren abdos payssos, va salvarse gracias a la incorporació gremial, que aplegá en son sí als artesans y mecánichs que fugian dispersos dels desastres de la guerra.

(Continuará.)

NADAL

S' ha encongít de fret lo día,
la neu tapa monts y valls;
l' any ha entrat a l' agonía,
que ja fá 'ls derrers badalls;
y una veu universal
va cridant: ¡Nadal! ¡Nadal!

Sembla 'l mon que s' amortalla
tot blanqueja, tot se mor,
la flo' es seca, l' auell calla,
més hi ha festa dins del cor,
qu' una veu universal
va cridant: ¡Nadal! ¡Nadal!

Tota llar avuy fa festa,
y tothom s' hi sent ditxós,
des del jay de blanca testa
fins al nin de cabell ros,
qu' una veu universal
va cridant: ¡Nadal! ¡Nadal!

L' avi conta a la maynada
com Jesús va vení' al mor,
com d' aquella gran diada
richs y pobres germans son;
qu' una veu universal
va cridant: ¡Nadal! ¡Nadal!

Del amor la flama immensa
sent avuy la humanitat
y celebra la naxensa
de la seva llibertat
qu' una veu universal
va cridant: ¡Nadal! ¡Nadal!

Passarán los anys que corren,
les nissagues mudarán,
com onades que s' esborran
les centurias morirán,
y una veu universal
cridará: ¡Nadal! ¡Nadal!

J. MATHEU.

Centre Catalanista de Gerona

Y SA COMARCA.

Segona convocatoria

Se fá saber als Senyors socis que, en cumpliment de lo disposat per l' article 26 dels Estatuts del Centre, demá Diumenge 23, a dos quarts de tres de la tarde, tindrà lloch la junta general ordinaria de segona convocatoria en lo local de la Societat, para renovar los cárrechs de la Junta Directiva, que quedan exposats en la 1.ª convocatoria.

Se adverteix que siga el que 's vulgui lo nombre de assistents podrá pendre's acort.

Gerona 21 de Dezebren de 1894.—Per A. de la J. D. —Lo Secretari, Pere de Palol.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 22.—Sts. Zenón, Demetri y Fluvia soldats mrs.—*Témpores*.—*Dejuni*.—*Ordres*.—(I. P.)

Diumenge, 23.—IV de Advent. Sta. Victoria, vg. mr. y s. Sèrvulo, paralitich.—(I. P.)

Dilluns, 24.—S. Deifi, b.—*Vigilia*.—*Dejuni ab abstinenca de carn*.—*Visita general de presons*.—*Se tancan los tribunals*.—(I. P.)

Dimars, 25.—LA NATIVITAT DE N. S. J. C.—(I. P.)

Dimecres, 26.—(Avans H) S. Esteve.—(I. P.)—B. P. en lo Carme.

Dijous, 27.—(Avans †) S. Joan ap. y evang.—(I. P.)

Lluna nova a les 2 h. 7 minuts de la matinata, en Capricorn.—*Bon temps*.

Divendres, 28.—(Avans †) Los Sts. Ignoscents, mrs.—(I. P.)

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l' iglesia de St. Lluch. Demá comensarán en l' iglesia de St. Pere.

Secció Comercial.

Mercat de Gerona del die 15 de Dezebren.

Especies.	Mesures.	Pessetes.
Blat.	QUARTERA DE 80 LITERS.	13
Mestay.	"	11'50
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	19'50
Civada.	"	7
Besses.	"	12'00
Mill.	"	14'50
Panis.	"	15'00
Blat de moro.	"	11'50
Fajol.	"	00
Llobins.	"	8'00
Fabes.	"	12
Fabó.	"	13
Fassols.	"	25'00
Monjetes.	"	23
Ous.	Dotzena.	1'10

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.
Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

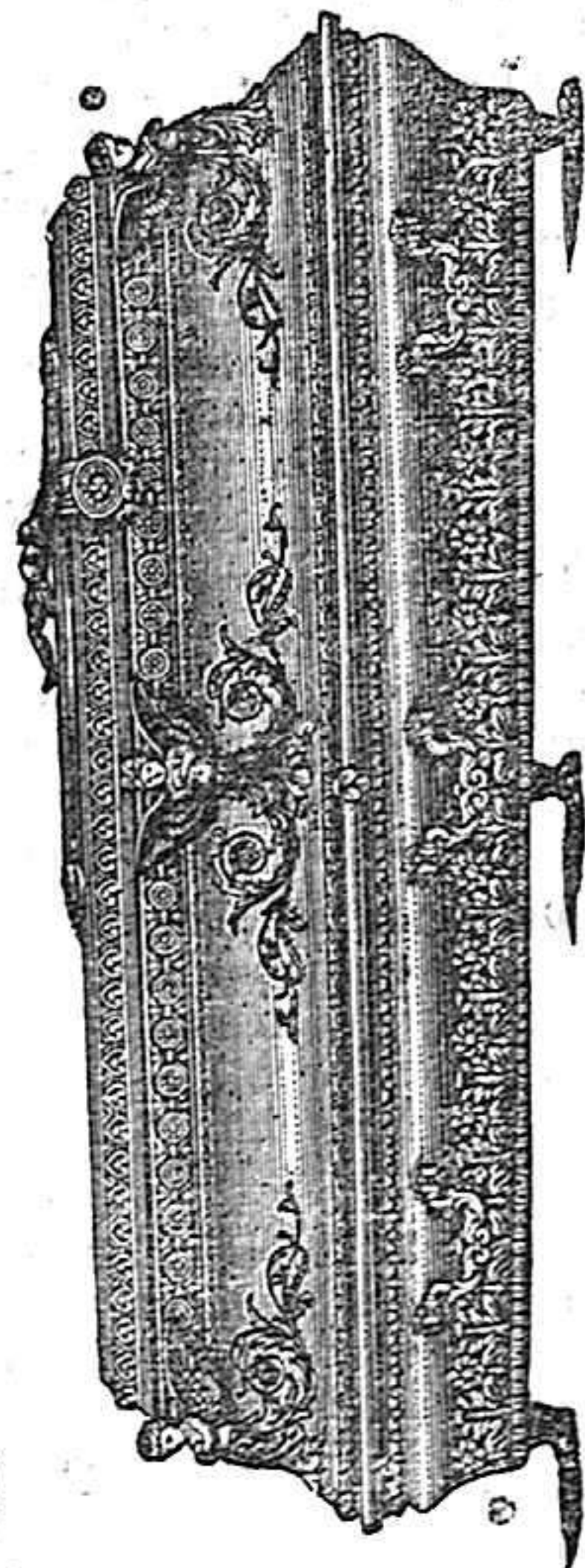
DE LA

UNIÓ CATALANISTA

CELEBRADA A MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s'hi pronunciaren y llegiren, y las Bases definitivament aprobadas pera la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de **dos pessetes** en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Gerona.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba a totes horas un assortit complet de baguis folrats, de totes mides, des de l'infim preu de cinch pessetas en amunt. S'envian a domicili. Dirigirse a **LA NEOTAFIA**, Cort-Real.—18.—GERONA.

ESTABLIMENT

TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

Y

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat a:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralgias, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyos comuns, sulfurosos, medicinals.—Banyos russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nitrógeno, atmosfères creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants a les de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- Báus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites **Aygues sulfuroses de Barcelona**—se usan ab éxit crehent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí a la 1 de tarde y de 5 a 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'apàrto respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 a 12 del matí y de 6 a 7 de la tarde.

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Volts de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè a més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,
24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s'hi troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantànea

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d'il·luminació per gas y petroli.
Serveys complets de cuyna. Cereria.
Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, a preus limitadissims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

DEL "CENTRE CATALA,, de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la UNIÓ CATALANISTA

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d'esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catala» de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS
RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d'Hipofosfats GIMBERNAT

Lo mellor dels tónichs reconstituyents coneguts, desperta la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d'efectes sorprendents en les convalescencies: Ampolla 10 rals.

VÍ restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu'era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l'escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Té un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

VÍ de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d'economia, regulador del cor, estímulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Préu 8 rals.

Se venen al engrós

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA.
Al detall en totes les farmacies.

SUCURSAL JUNCOSA

Plassa de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

Banch Vitalici de Catalunya

Comp.^a general de segurs sobre la vida establerta a Barcelona.

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87.949.791.93 pes.
Actiu en idem.	15.337.928.87
Sinistres pagats fins a idem.	3.282.316.69
Reserves ó fondos de segur a idem.	4.178.675.62

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador a la mort del assegurat, a la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miuto.—Capital pagador al assegurat si viu lo dia fixat; ó, immediatament d'ocorrer sa seva mort, a la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo dia fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s'acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs participan en un **50 per 100** dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

SEGURS TEMPORALS.—SEGURS DE SOBREVIVENCIA

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General a n' aquesta Provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

Establiment y taller

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions deade 25 céntims a 30 pessetas la pesa.

Cromos, motlluras, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ACADEMIA DE TALL

y de confecció pera senyoretas, ab lo método més fácil de tots los coneguts y ab Real Privilegi, dirigida per l'atleta de dit método

D.ª Carme Miró de Grau

Ab una sola lliçó se poden tallar tota classe de pretes interiors y exteriors.

Classees de 11 a 12 y de 3 a 7.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 13, PRINCIPAL,

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajos pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l'un com per l'altre sistema fan las moltas a preus sumament módichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M.ª VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat pera 'l que s'encarregui expressament.